

Debreceni Ítéltábla
Fkf.I.380/2021/8.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2021. október 14. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés büntettének kísérlete miatt fk. Terheltl ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2021. május 10. napján kihirdetett 18.Fk.42/2020/48. számú ítéletét annyiban változtatja meg, hogy a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamát egyaránt 6 (hat) évre enyhíti.

A halmazati büntetést 2 rendbeli társtettesként elkövetett lopás büntette [Btk. 370. § (1), (2) bekezdés b) pont bc) alpont, (3) bekezdés b) pont ba) alpont] miatt is kiszabottnak tekinti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott 2019. május 20-tól 2019. május 23-ig őrizetben volt, ezt követően letartóztatás hatálya alatt áll.

A szabadságvesztés tartamába beszámítja az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A vádlott személyazonosító okmányának száma helyesen:

I n d o k o l á s

[1] A Miskolci Törvényszék a rendelkező részben írt ügydöntő határozatával a Szerencsi Járásbíróság 10.Fk.47/2019. számú ügyében lopás büntette és más bűncselekmények miatt alkalmazott próbára bocsátást megszüntetve fk. Terheltl vádlottat emberölés büntettének kísérlete [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban Btk.) 160. § (1) bekezdés] miatt halmazati büntetésül 7 év fiatalkorúak börtönében végrehajtandó szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott a kiszabott büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 hónapnak a kitöltését követő napon

bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe beszámította az előzetes fogvatartásban töltött időt, rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére.

[2] Az ítélet ellen a vádlott és a védő téves jogi minősítés miatt és enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést, amelyet a védő a másodfokú eljárásban írásban indokolt. A jogorvoslata indokolásában vitatta egyrészt a tényállásban írtakat, másrészt az ölési szándék megállapítását. Álláspontja szerint a vádlott terhére csak a maradandó fogyatékoságot okozó testi sértés büntette róható, mely lényegesen enyhébb büntetés kiszabását teszi lehetővé (6. számú másodfokú irat).

[3] Az ügyészség tudomásul vette az elsőfokú bíróság ítéletét.

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.301/2020. számú észrevételében az ítélet részbeni megváltoztatására, az előzetes fogvatartásra vonatkozó adatok helyesbítésére, egyéb részben a határozat helybenhagyására tett indítványt.

[5] A másodfokú bíróság a védelmi fellebbezéseket a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 598. § (2) bekezdés alapján – utalva a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és járványügyi készültségről szóló 2020. évi LVIII. törvény (továbbiakban Kivezető tv.) 211. § (2) bekezdésére is – tanácsulésen bírálta el.

[6] A védelmi perorvoslatok az enyhítésre irányulóan alaposak.

[7] A jogorvoslatok tartalmára tekintettel a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése értelmében teljes volt a felülbírálat, azaz a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást a perjogi szabályok, a tényállás megalapozottsága, a bűnösség, a cselekmény jogi minősítése, a büntetéskiszabás és egyéb kérdések vonatkozásában is arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki és milyen okból fellebbezett.

[8] Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást perrendszerűen, széleskörben folytatta le, nem vétett sem abszolút, sem olyan súlyú relatív hibát, mely az ítélet hatályon kívül helyezését tette volna szükségessé.

[9] Megjegyzendő ugyanakkor, hogy a tanúzási figyelmeztetés valamennyi tanú esetében pontatlan volt („a tanács elnöke a Be. 176-177. § alapján figyelmezteti a tanút a vallomástétel jogi következményeire). A törvény pontosan előírja a figyelmeztetés rendjét és tartalmát,

ezért szükséges a jegyzőkönyvben azt rögzíteni. Ugyanakkor a felhívott törvényhelyek alapján a kötelező figyelmeztetések elhangzása nem vonható kétségbe, ilyen eljárási kifogást a jogosultak sem terjesztettek elő, ezért a bizonyíték felhasználását érintő eljárási szabálysértés nem állapítható meg. Felhívja azonban a másodfokú bíróság a figyelmet a részletesebb és pontosabb jegyzőkönyvezés kötelezettségének betartására.

[10] Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve megalapozott tényállást állapított meg, mely a Be. 591. § (1) bekezdés értelmében a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[11] A törvényszék a lényeges bizonyítékokat megvizsgálta. Részletesen, gondosan értékelte a vádlott védekezését, a sértett és más tanúk vallomását, valamint a tárgyi-okirati bizonyítékokat is, melyek egyenként és kölcsönösen történő értékelésével a logika rendjét megtartva állapította meg a tényállást. A tényállást támadó védelmi fellebbezés lényegében a bizonyítékok okszerű mérlegelésén keresztül sérelmezte a megalapozott tényállást, mely eredményre nem vezethetett.

[12] Fontos a revízió e részében leszögezni, hogy megalapozatlansági ok hiányában, vagy a részbeni megalapozatlanság orvoslását követően a tényálláshoz kötöttség elvéből adódóan az a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja. Ennek elvi indokát a Be. 167. § (3)-(4) bekezdése adja, ami szerint a bizonyítás eszközeinek és a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott ereje, a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. Ezáltal biztosított a bizonyítékok hitelt érdemlőségének meggyőződés szerinti, szabad értékelése és védett mikénti értékelése (Kúria Bhar.III.1201/2018/10.). Utal rá az ítéltábla, különös tekintettel a magyar büntetőeljárásban is már hatályos részleges precedens jellegre, hogy a közzétett eseti döntésekre hivatkozás indokolt, e döntések ugyanis az egységes bírói gyakorlat kialakítását, a vitás jogkérdésekben való eligazodást, és ebből következően a jogbiztonságot szolgálják [BH2020. 94. (Kúria Bfv.I.486/2019.)].

[13] Az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jognak. A vádlott elkövetéskor aktuális tudattartalmára, ezáltal szándékra a feltárható alanyi és tárgyi körülmények alapján lehet következtetést vonni. A vádlott élet kioltására alkalmas eszközzel sebezte meg súlyosan a fején, a nyaki erek közelében a sértettet. Az elkövetési eszköz, a támadott testtájék, a kifejtett erőbehatás és az okozott eredmény, valamint a sértett elmozdulása alapján megalapozottan lehet következtetni eshetőleges ölési szándékára. Cselekménye ezért a Btk. 160. § (1) bekezdése szerinti emberölés büntettének befejezett kísérletét valósította meg, mely az életveszély hiánya miatt – bár igen súlyos sérüléseket eredményezett – közelinek nem tekinthető. Az ölési szándék fennállása miatt a cselekmény – a védő indokaival szemben – testi sértés büntettének nem minősíthető.

[14] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi, enyhítő és súlyosító tényezőket feltárta, azonban a fiatakorúként bűncselekményt elkövető vádlottal szemben túl szigorú büntetést szabott ki, melynek lényeges enyhítése indokolt. Az elbírált bűncselekmény tárgyi súlya jelentős, azonban a terhelti megbánásnak és a cselekmény kísérlet voltának nagyobb nyomatékot kellett tulajdonítani. Emellett a fiatakorúak esetén kialakult ítélkezési gyakorlat sem hagyható figyelmen kívül. A vádlott nem visszaeső és a vele szemben kiszabott büntetés a felnőtt elkövetőknél arányos lehet, de esetében eltűzött. A 7 éves tartam fiatakorúnál befejezett ölésnél lehet megfelelő, de a cselekmény kísérlet volta igen jelentős enyhítő tényező. Ezért a bíróság a védelmi fellebbezést e részben alaposnak találva a büntetést és a mellékbüntetést egyaránt 6 évre enyhítette, mely büntetés már tetтарыныс és alkalmas a büntetési célok elérésére.

Kiemelendő ugyanakkor, hogy a védő által hivatkozott sértetti közrehatás a tényállás alapján nem állapítható meg, ezért ennek enyhítő hatást nem lehetett tulajdonítani a büntetés kiszabása során.

[15] Az elsőfokú ítéletnek a végrehajtási fokozatra, a feltételes szabadságra bocsáthatóságra, a közügyektől eltiltásra, a szabadságvesztés beszámítására, a próbára bocsátás megszüntetésére vonatkozó, valamint az egyéb, az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben hozott rendelkezései törvényesek azzal, hogy a próbára bocsátás kapcsán rögzítendő az intézkedéssel érintett bűncselekmény megjelölése és hogy ezen bűncselekmény alapozta meg a halmazati büntetés kiszabását. Megjegyzendő továbbá, hogy a próbára bocsátás megszüntetésére vonatkozó rendelkezést az emberölés büntette kísérletében a bűnösség megállapításáról szóló rendelkezést követően kellett volna rögzíteni, mert a próbára bocsátás megszüntetésének anyagi jogi feltétele az újabb bűncselekmény miatti elítélés (bűnösség megállapítás). E részben utal az ítélőtábla az 1/2012. (V.24.) DIT ajánlásra, mely ugyan nem kötelező norma, de eligazítást jelent a jogértelmezési kérdésben. A Be. 564. § (3) bekezdése értelmében pedig a próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül kell helyezni, amit megtett az elsőfokú bíróság, de határozatának indokolásában erre nem tért ki, ezért azt a másodfokú bíróság pótolta. Ezek formai kérdések, de a helyes gyakorlat érdekében szükséges volt a kiemelés.

[16] A rendelkező részben tévesen kerültek feltüntetésre az előzetes fogvatartásra vonatkozó adatok, melyeket az ítélőtábla az egyébként helyes beszámítási rendelkezést is szem előtt tartva az iratok tartalma alapján pontosított. E körben kiemelendő az ügyészségi indítvány kapcsán, hogy az előzetes fogvatartást érintő adatok elírása – a beszámításra vonatkozó helyes rendelkezés mellett – önmagában nem indokolt volna megváltoztatást a Be. 606. § (1) bekezdése szerint, mert a bíróság nem alkalmazta helytelenül a jogszabályt, csupán elírásról volt szó, mely korrigálható a helybenhagyó határozat keretei között.

[17] A kifejtettekre tekintettel ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a büntetést kiszabó részében a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta.

[18] Az előzetes fogvatartás beszámítására vonatkozó rendelkezés a Btk. 92. § (1), (2) bekezdésén alapszik.

[19] A vádlott személyazonosító okmányának számát a rendelkező részben az ítéltábla a 48/II. számú bírósági irat alapján helyesbítette.

Debrecen, 2021. október 14.

Dr. Háger Tamás s.k. a fiatalkorúak tanácsának elnöke, Dr. Diószegi Attila s.k. előadó, a fiatalkorúak bírása, Dr. Bakó József s.k. a fiatalkorúak bírása

Záradék: A Miskolci Törvényszék 18.Fk.42/2020/48. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Fkf.I.380/2021/8. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2021. október 14.

Dr. Háger Tamás s.k.
a fiatalkorúak tanácsának elnöke